

23/02/2019

Η εορτή του Αγίου Πολυκάρπου Επισκόπου Σμύρνης στην Πρασινάδα Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 23 Φεβρουαρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε και το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής και Αγίου Πολυκάρπου Πρασινάδας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος τέλεσε μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του μακαριστού Ιερέως του χωριού Πρωτ. Γεωργίου Σαράφη.

Η ομιλία του Σεβασμιωτάτου :

«Τὴν κλήσιν τοῖς ἔργοις σου ἐπι-σφραγίσας, σοφέ, ἐλαίᾳ κατάκαρ-πος ὠφθης ἐν

οἴκῳ Θεοῦ, Πολύ-καρπε ἔνδοξε».

Ἐορτάζουμε σήμερα ἐδῶ, στὸν ἱερό ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, τὸν δεῦτερο προστάτη τῆς Πρασι-νά-δας, τὸν ἅγιο ἱερομάρτυρα Πο-λύ-καρπο, ἐπίσκοπο Σμύρνης. Καί τὸν τιμοῦμε καί τὸν πανηγυρίζουμε γιατί, ὅπως ψάλλει καί ὁ ἱερός ἀναδείχθηκε «ἐλαία κατά-καρπος» στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ, ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἀγιότητα τῆς ζωῆς του, γιὰ τὴν ἀγάπη του στὸν Χριστό, γιὰ τὴν προσφορά του στὴν Ἐκκλησία καί τούς πι-στούς στά δύσκολα χρόνια τῶν διωγμῶν, ἀλλὰ καί γιατί ἐπισφρά-γι-σε ὅλα αὐτά μέ τὴ θυσία τῆς ζω-ῆς του καί τό μαρτύριό του χάριν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς πίστεως σέ αὐτόν.

Ὅμως, ὅπως συχνά ἐπαναλαμβά-νουμε, οἱ ἐορτές τῶν ἀγίων τῆς Ἐκ-κλησίας μας δέν ἔχουν μόνο ἐπιφανειακό καί ἐξωτερικό χα-ρακτήρα, ὅπως οἱ ἄλλες ἀνθρώ-πινες καί κοσμικές ἐορτές. Ἡ Ἐκ-κλη-σία μας δέν ὄρισε τίς μνημες τῶν ἀγίων μόνο γιὰ νά τιμοῦμε αὐτούς πού ἀγίασαν ἢ μαρτύρη-σαν, διότι ἄλλωστε οἱ ἅγιοι δέν ἔχουν ἀνάγκη ἀπό τὴ δική μας τι-μὴ, καθὼς ἀπολαμβάνουν τὴν τι-μὴ καί τὴ δόξα πού χαρίζει ὁ Θεός στούς ἐκλεκτούς του. Ὅρισε τίς ἐορ-τές τῶν ἀγίων γιὰ νά προβάλλ-λει τὴ ζωὴ τους ὡς παράδειγμα καί γιὰ τὴ δική μας ζωὴ καί, ἀκό-μη, γιὰ νά μᾶς διδάξει ὅτι αὐτά πού ζητᾶ ὁ Χριστός καί ἡ Ἐκκλη-σία ἀπό ἐμᾶς δέν εἶναι ἀνέφικτα καί ἀκατόρθωτα, ἀλλὰ μπορούμε νά τὰ ἐπιτύχουμε καί ἐμεῖς στή ζωὴ μας, καί αὐτὴ μας ἢ ἐπιτυχία δέν εἶναι μόνο ἡ καλύτερη τιμὴ γιὰ τούς ἁγίους μας ἀλλὰ καί σω-τήρια γιὰ ἐμᾶς τούς ἴδιους.

«Τιμὴ μάρτυρος μίμησις αὐτοῦ», μᾶς συστήνει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυ-σόστομος. Λέγει, δηλαδή, ἐάν θέλουμε πράγματι νά τιμήσουμε ἕνα μάρτυρα, θά πρέπει νά μιμηθοῦμε τὴ ζωὴ του.

Καί αὐτό ἰσχύει καί γιὰ ὅλους ἐμᾶς πού προσήλθαμε σήμερα γιὰ νά τιμήσουμε τὸν ἐορταζόμενο δεύ-τερο προστάτη τῆς ἐνορίας σας, τὸν ἅγιο ἱερομάρτυρα Πολύ-καρπο. Ἐάν θέλουμε νά τὸν τιμή-σουμε ἀληθινά, θά πρέπει νά ἀγω-νι-ζόμαστε γιὰ νά μιμηθοῦμε τὴ ζωὴ του.

Ποιός εἶναι ὅμως ὁ τρόπος νά τὸν μι-μη-θοῦμε, ἐφόσον οὔτε ἱερεῖς καί ἐπί-σκοποι εἴσαστε οἱ περισσότεροι, οὔτε βεβαίως καλούμε-θα νά γίνουμε μάρτυρες καί νά θυσιάσουμε τὴ ζωὴ μας γιὰ χάρη τοῦ Χριστοῦ;

Τὸν τρόπο μᾶς τὸν ὑποδεικνύει ὁ ἱερός ὑμνογράφος στό ἀπολυτίκιο τοῦ ἀγίου πού ψάλλουμε. Τί λέει, λοιπόν; «Τὴν κλήσιν τοῖς ἔργοις σου ἐπισφραγίσας, σοφέ, ἐλαία κα-τάκαρπος ὠφθης ἐν οἴκῳ Θεοῦ». Ἐπιβεβαίωσε, λέγει, ὁ ἅγιος Πολύ-καρ-πος τὴν κλήση του μέ τὰ ἔργα του καί ἔτσι ἀναδείχθηκε «ἐλαία κατάκαρπος».

Νά, λοιπόν, πῶς μπορούμε νά μι-μη-θοῦμε καί ἐμεῖς τὸν ἐορταζό-με-νο ἅγιο.

Ἐκεῖνος ἀνταποκρίθηκε στή δική του κλήση, στήν πρόσ-κλη-ση πού τοῦ ἀπηύθυνε ὁ Χρι-στός, ἀνάλογα μέ τίς δυνάμεις καί τίς δυνατότητές του. Ὅμως ὁ Χρι-στός ἔχει ἀπευθύνει καί στόν κα-θένα ἀπό ἐμᾶς τήν προσωπική του κλήση. Καί ἡ κλήση πού ἔχει ἀπευ-θύνει πρός ὅλους μας ἀνεξαιρέτως εἶναι ἡ κλήση τοῦ θεοῦ βαπτί-σμα-τος πρωτίστως, μέ τήν ὁποία μᾶς εἰσήγαγε στήν Ἐκκλησία του, μᾶς ἔκανε μέλη τοῦ σώματός του καί μᾶς ἔδω-σε τό ὄνομά του. Αὐτήν τήν κλήση τοῦ χριστιανοῦ, τοῦ μέλους τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κα-λού-μεθα καί ἐμεῖς, ἀδελφοί μου, νά ἐπισφραγίσουμε μέ τά ἔργα μας, γιά νά μιμηθοῦμε τό παρά-δειγ-μα τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου. Αὐτό σημαίνει ὅτι τά ἔργα μας καί ἡ ζωή μας πρέπει νά εἶναι σύμ-φω-να μέ τό θέλημα καί τίς ἐντο-λές τοῦ Θεοῦ. Καί ὅπως ὡς πολῖτες μιᾶς χώρας ἢ ὡς μέλη μιᾶς ἐνώ-σεως ἢ ἐνός συλλόγου ὀφείλουμε νά τηροῦμε τούς νόμους καί τούς κανόνες πού διέπουν τή χώρα ἢ τή συλλογικότητα καί νά μή παρεκκλί-νουμε ἀπό αὐτούς, ἀκυρώνοντας ἔτσι μόνοι μας τήν ιδιότητα τοῦ μέλους, τό ἴδιο κατά μείζονα λόγο θά πρέπει νά κάνουμε καί ὡς χρι-στιανοί, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Διότι ἀποτελεῖ τιμή καί εὐνοια τοῦ Θεοῦ τό γεγονός ὅτι μᾶς ἀξί-ω-σε νά γεννηθοῦμε σέ ἕνα χρι-στια-νικό περιβάλλον, νά βαπτισθοῦμε καί νά πιστεύσουμε σέ Αὐτόν ἀπό βρέφη. Ἀποτελεῖ τιμή καί εὐνοια τοῦ Θεοῦ ὅτι μᾶς καθιστᾷ μετό-χους καί κοινωνούς τῆς θείας του χάριτος μέ τά ἱερά του μυστήρια καί μᾶς ὑπόσχεται νά μᾶς κατα-στή-σει καί κληρονόμους τῆς οὐ-ρανίου βασιλείας του ὑπό μία μόνο προϋπόθεση, νά περιπα-τοῦ-με, ὅπως λέγει καί ὁ ἀπόστο-λος Παῦλος, «ἀξίως τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθημεν», νά βαδίζουμε, δηλαδή, ὅπως ἐπιτάσσει αὐτή ἡ κλήση τήν ὁποία δεχθήκαμε ἀπό τόν Θεό. Νά βαδίζουμε ἔχοντας ὡς ὁδηγό στή ζωή μας τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, νά ἐναρμονίζουμε τίς ἐπιλογές μας σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά ἐλέγχουμε τίς πράξεις, τίς σκέψεις μας, τίς ἐπιθυμίες μας μέ γνώ-μονα πάντοτε τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, καί νά ἀγωνιζόμασθε γιά νά ζοῦμε τήν ἐν Χριστῷ ζωή μέσα στήν Ἐκ-κλησία μας καί νά καρποφοροῦμε καί ἐμεῖς τούς καρπούς τῶν ἀρε-τῶν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί ὁ τιμώμενος ἅγιος Πολύκαρ-πος.

Εἶθε, λοιπόν, καί ἡ ζωή ἡ δική μας νά εἶναι καί πολύκαρπος καί καλλίκαρπος, καί πολλούς καρπούς νά δώσει ἀλλά πάνω ἀπό ὅλα νά εἶναι καί καλοί καρποί μέ τή βοήθεια τοῦ ἁγίου Πολυκάρπου. Ἀμήν